

09106

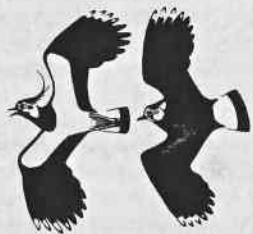
209

00

NIELS BOMHOLT JENSEN

Postbesørget blad

LANGEMARKEN 3 ULBØLLE
5762 V SKERNINGE

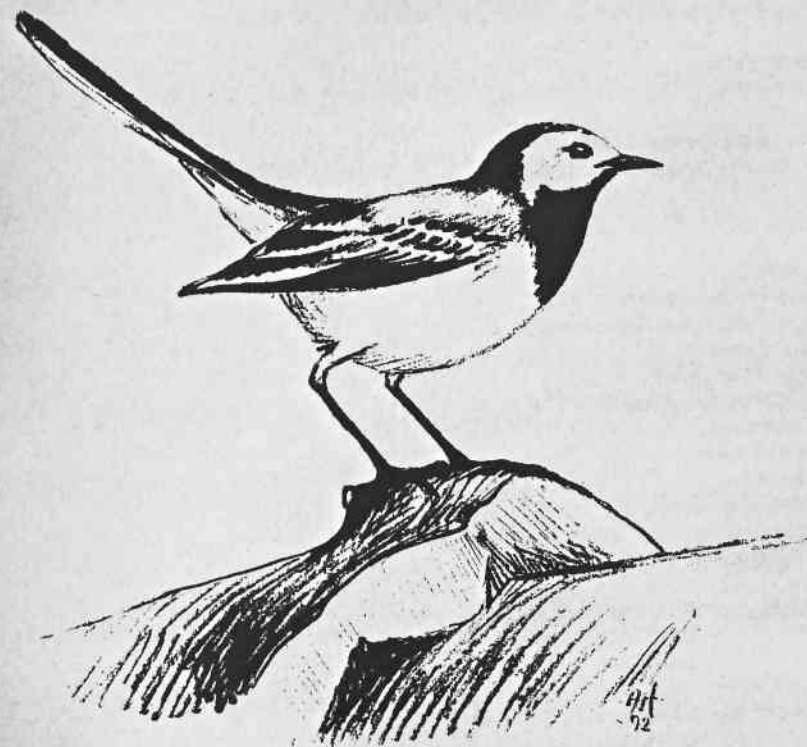

**Dansk
Ornitologisk
Forening**

Foreningen for fuglebeskyttelse

HAVREVIMPEN

DOF-Fyn

1. ÅRGANG NR. 3, SEPT. 1993

HAVREVIMPEN

Udgives af Dansk Ornitologisk Forenings lokalafdeling for Fyns Amt

ISSN 0901-7941

Oplag: 600

Tryk: Mikro-Forma

Redaktion:

Jacob Sterup Andersen - Niels Larsen - Esben Eriksen
Erik Ehmsen - Hans Milter Pedersen - Tim Hansen

Kontaktadresse, redaktionen:

Niels Larsen, Fengersvej 34 sttv. 5230 Odense M, tlf. 66 14 49 86
Erik Ehmsen, Ø. Hæsingevej 55, 5600 Fåborg, tlf. 62 64 15 59

Siden Sidst:

Tim Hansen, H. C. Lumbyesvej 5, 5270 Odense N, tlf. 65 95 54 40

Kontaktadresse, bestyrelsen:

Flemming Byskov, Bystævnevej 1A, 5750 Ringe, tlf. 65 98 22 18

Indhold:

Jagtlovsovertrædelser	3
Reservatgruppe Bøjden Nor	4
Mursegjere	5
Nyt vildtreservat	10
Ekskursioner og møder	11
Siden sidst	12
Feltprojektet	14
Skarven	16
Vestjyllandsturen	17
Anmeldelse	18
Rovfugletræk Sydøstfyn	19

Tegninger: Aksel Hansen - forsiden - side 5
Ole Runge - side 3 - 16
Jens Gert - side 19

Fotos: Aksel Hansen side 6 - 7 - 8 - 9
Thomas Helleesen side 12 - 13

Copyright: DOF-Fyn. Udgivelsen må kun citeres med tydelig kildeangivelse.

Jagtlovsovertrædelser

Af Flemming Byskov

Den 1. september, hvor andejagten gik ind, blev en dramatisk dag for DOF-Fyns formand. 5 jægere blev politianmeldt for ulovlig jagt ved Nr. Nærrå Strand. Dette afstedkom omtaler i Radio Fyn og medvirken i TV-2 nyhederne. Nedenstående er uddrag af et svar på en artikel i Fyns Stiftstidende:

Når jeg sammen med 4 erfarne ornitologer studerer andeflokkene over Nr. Nærrå Strand fra fugletårnet d. 1 september, diskuterer vi om det nu er Atling- eller Krikænder vi ser på. Forskellen, en hvid øjenbrynsstribe på størrelse med en cigaret, kan let erkendes i moderne teleskoper med 30 ganges forstørrelse på 2 kilometers afstand.

Vi kan også se, når selvsamme ænder falder døde til jorden, helt tilfældigt mellem de 9 jægere på ulovlig jagt. - Lidt senere hører vi skuddene på grund af afstanden. Jeg giver politiet helt ret: ænderne har slugt en byge stålhagl, og lægger sig til at dø for jægerens fødder. Det kan i hvert fald ikke bevises, at jægerne har skudt disse Krikænder, selvom vi hører skuddene 1 sekund efter at vi kan se ænderne falde til jorden.

Når 5 ud af 9 jægere erkender at de er på ulovlig jagt, er der noget galt med jagtmoralen. - Jagtorganisationerne og ikke DOF bør sætte ind mod disse ULOVLIGHEDER. Ud af de 13 jægere, vi kunne iagttage d. 1 september, opførte de 2 (skriver TO) sig korrekt i forhold til lovgivningen. Altså er ulovlig jagt REGLER, og ikke som vi hører når vi er sammen med jægere i Amts-naturudvalget, UNDTAGELSEN

Når vi reagerer, er det fordi vi ønsker at loven overholdes, og at de ca. 500 vadefugle, der dagligt fouragerer ved Nærrå-stranden, kan få fred netop der hvor de 9 jægere ULOVLIGT vandrede rundt og skød mange af de ænder, der passerede d. 1. september

Det er tydeligt at vadefuglene ikke får fred, når 5-10 jægere hele sidste jagtsæson opholder sig på statens ø. På hele Nærrå-stranden er der meget store og fine jagtterræner, hvor den lovlige jagt kan give fine udbytter. Det ville efter vores opfattelse klæde jægerne at overholde jagtloven, som de jo er uddannet i for at kunne få jagttegnet

Overtrædelser bør efter min mening medføre fradømmelse af jagttegn og retten til at bære jagtvåben - DET ville give respekt for jagtloven. Jeg vil fortsat gerne kunne nyde en lovligt skudt Krikand hos min gode ven strandjægeren Emil fra Odense Fjord.

Red: Det var ikke kun på Nordfyn der blev konstateret ulovligheder. I det Sydfynske var der også ornitologer, som var stået tidligt op for at holde øje med andejægerne. På Monnet gik 7 ud af 11 strandjægere ulovligt på land under jagten. På Storeholms Rev blev der fundet 2 skudte unge Gravænder (totalfredet) og et ulovligt nedgravet skydeskjul. En jæger drev også ulovlig jagt fra Storeholm efter at have camperet her om natten.

Hjælp fuglene ved Bøjden Nor

DOF/Fugleværnsfonden starter reservatgruppe

Vi har brug for hjælp ved Bøjden Nor - hjælp fra *dig* og andre fuglevenner, som bor i nærheden af reservatet. Hvis både fugle og besøgende skal have det godt i Bøjden Nor, er der mange vigtige opgaver at klare:

- * Beskære og plante træer og buske,
- * Vedligeholde stier og skjul,
- * Fjerne affald fra enge og strand,
- * Optælle ynglefugle og rastende fugle,
- * Undersøge det øvrige dyre- og planteliv,
- * Have kontakt til naboer og lokalsamfund,
- * Hygge sig med andre fuglekiggere.

Derfor starter vi nu en arbejdsgruppe ved Bøjden Nor. Har du lyst til at være med - så kom! Vi starter med en rundtur i reservatet og et "mini-kursus" på Horne Skole.

Lørdag d. 25. september kl. 10.00 til ca. 16.30

Mødested: Bøjden Nor, P-plads ved Dyndkrog (sydenden)
Husk frokost og røjsere. Vi gi'r øl, vand, kaffe og kage

Flere oplysninger: DOF/Fugleværnsfonden - Anders Tvevad eller Elise Frydensberg,
tlf. 31 31 44 04, kl. 11-16

PS. Det er de færreste af arbejdsopgaverne, som kræver specielt fuglekendskab. Du skal blot have lyst til sammen med andre at yde et stykke praktisk arbejde for en god sag

Mine Mursejlere

Af Aksel Hansen

Med held, snilde og tålmodighed har Aksel Hansen fotograferet Mursejlerens normalt utilgængelige "privatliv". Her er den spændende beretning om hvordan det gik til.

Selv om Mursejleren er en ganske almindelig fugl, er der alligevel noget mystisk over den. Vi ser den jo bare stryge skrigende afsted over byen i vild flugt. Vi ser den aldrig som andre fugle sidde og kvindre, hvile sig eller pudse fjerene. Mange anser Mursejlerne for en slags svaler, men mens alt hvad disse foretager sig omkring redebygning og opfostring af ungerne foregår for øjnene af os, er det vel de færreste, der kender til den side af Mursejlerens liv.

Da min kone og jeg for nogle år siden flyttede til Rudkøbing, var det jo tydeligt, at vi var kommet til Mursejlerens by, og vi glædede os til at lære dem nærmere at kende. At det så skulle vise sig, at vi kom til at bo under samme tag som fem par af disse spændende fugle, havde vi aldrig drømt om.

Den første sommer bemærkede vi, at Mursejlerne strøg tæt om husets 1. sal især omme ved gårdsiden. Af og til landede en fugl i tagrenden og lå og flaksede, inden den styrtede sig ud igen - mærkeligt!

Først næste sommer så vi nøjere efter, og da blev vi klar over, at fuglene boede her. Det så ud til at der var fem reder under tagstenene. En lille koloni af Mursejlere!

Ved at tælle tagsten fik jeg pejlet mig frem til en af rederne. Det var lige ud for en lem ind til skunken. Der var ingenting at se, men ungerne hørtes tydeligt hver gang der blev fodret. Reden måtte ligge under den yderste teglsten, men en lægte, en mursten og mørtelen derimellem skjulte det, som jeg så gerne ville se.

I løbet af sommeren steg larmen fra reden. Der var åbenbart et større slagsmål ved hver fodring. Noget mørtel blev forsigtigt fjernet, og man kunne skimte nogle sodbrune fjer. Det gav jo blod på tanden, og efterhånden tog en plan form. Jeg måtte se nærmere på de fugle. Men det måtte jo vente et år. Rent teknisk kunne det nok lade sig gøre - men moralsk? Ville fuglene tolerere det? Det er jo heller ikke god tone at fotografere fuglereder. Skulle jeg hellere lade være? Nej, det måtte kunne lade sig gøre, uden at fuglene led overlast.

Næste forår kunne jeg konstatere (efter at 1/2 m lægte og tre mursten var fjernet samt fire teglsten ophængt på sindrig vis i en ekstra opsat lægte), at jeg nu havde udsigt til to reder side om side, men adskilt af en gammel spurverede. Denne blev fjernet og erstattet af en papskillevæg. Rederne (i det følgende kaldt A og B) var nogle flade, nærmest filtagtige skåle. Der blev lukket af med en glasplade og alt lys skærmet af, så der kun kom det sædvanlige lys ind fra åbningen under teglene. Fuglene ville garanteret ikke mærke nogen forandring.

Nu var det bare at vente på dem til midt i maj. Det satte imidlertid ind med dårligt vejr, så det blev 23. maj før Mursejlerne en stille gylden aften viste sig over byen. I de følgende dage ankom flere fugle, og de kom tættere og tættere på huset i deres skrigflugt, og endelig 27/5. vandrede en fugl om aftenen ind i rede A. Til min lettelse så den ud til at føle sig hjemme. Så langt - så godt.

Udtog fra dagbogen:

31/5. Morgen. En fugl sidder i indgangen til rede A. Lidt senere begge fugle i reden. Sidder og sover eller pudser sig. Aften: Een fugl i reden, besvarer de andres skrig, når flokken stryger forbi tagrenden.

2/6 Den ene fugl ligger i reden, magen i indgangen; går ind i reden og hilser med en svag pippen. De piller hinanden.

4/6. Har installeret en svag lampe i skunken (ellers er der kun lys nok midt på dagen til at se, hvad der foregår). Fuglene ænser ikke lampen.

11/6. Morgen. 1 æg i A

13/6 2 æg. Ikke rugning før kl. 18.

Æggene. Bemærk det store antal Lusefluer. De suger blod på fuglene, hvilket kan være skæbnesvangert for de små unger. De overvintrer som pupper i rederne.

Efterhånden som rugningen skrider frem dukker flere og flere hvide fjer og dun frem (de stammer sikkert fra mågerne, der altid står og piller sig på siloen nede ved havnen - Mursejleren har jo kun adgang til flyvende redemateriale. Rederne her, som ser ud til at være meget gamle, indeholder bl.a. tynde græsstrå og stumper af snor). Den rugende fugl pusler meget med fjerene, trækker dem ind under sig og klistrer dem fast med spyt. Deng asiatiske fætter, Salanganen, bygger som bekendt reden udelukkende af spyt. Der koges efter sigende en velsmagende suppe på sådanne reder!

Fra dagbogen:

15/6. Så udefra en fugl lande ved rederne med en hvid fjer i næbbet. Det var magen til den rugende i A, der afleverede sommerens første fjer, som omhyggeligt blev anbragt på redekanten af den rugende fugl.

19/6. Rugeafløsning i B. Afløseren kom med et lille hvidt dun, som den tyggende anbragte på reden.

5/7. Der ruges stadig i begge reder. I rede B ses ofte begge fugle samtidigt. Kl. 14 blev den rugende fugl madet af magen.

9/7. I rede A er æggene klækket. De tomme skaller ligger mellem reden og glasset (Under rugningen er fuglen ofte gået af æggene i længere perioder - af og til i op til flere timer. Også en af Mursejlerens ejendommeligheder).

10/7. Ungerne ruges konstant. Fuglen ligger meget uroligt og pusler hele tiden med ungerne, der ses i gliimt. Nogle grimme lyserøde, violette væsener.

11/7. Lange intervaller mellem fodringerne, 45 min., 55 min., 105 min. Når fuglene vender tilbage fra jagtturene har de samlet en større bolle bestående af utallige småinsekter. Bollen opbevares i struben, der som regel er stærkt udspilet og giver fuglen et grotesk udseende.

Lige hjemkommet med posen fuld af mad til de små unger, som magen er ved at rejse sig fra.

Da fuglene tilsyneladende lod sig iagttage uden problemer (og rugningen var vel overstået) dristede jeg mig til at begynde fotograferingen, der selvfølgelig måtte foregå med blitz. Det viste sig heldigvis, at de ikke lod sig genere af blitzten, og der blev nu fyret løs for at skildre forskellige situationer, bl.a. fodringen, der efterhånden som ungerne voksede til, blev et mere og mere vildt foretagende. De stakkels forældre blev nærmest overfaldet af de store unger. Det var altid kun een unge af gangen, der fik mad, men den anden blev ved med at skrike og hugge og bide, så længe den gamle var i reden.

Det var faktisk ret vanskeligt at få de gode situationer "i kassen", da blitzten skal oplade i 9 sek. før den kan fyres af, og fodringen af de store unger foregik lynhurtigt. Det var jo ikke muligt at se fuglen nærme sig reden. Pludselig var den der, idet den ofte fløj direkte ind i indgangen med stor fart (også en forbløffende præstation) og tumlede ind i reden. Derefter fulgte førmtalte tumultagtige fodring. Da det hele jo foregik i halvmørke, kunne jeg først på de færdige billeder se, hvad der egentlig var foregået.

Jeg forsøgte flere gange i løbet af sommeren at fotografere skrigflugten over gården, men kun med ringe resultat - der er fart på! Fænomenet foregår som regel kun i godt vejr omkring middagstid, og igen sent om aftenen indtil ca. 1 time efter solnedgang. Oftest suser de forbi huset, men af og til ser man en lille flok sværme foran rederne, og nogle af fuglene støder mod tagrenden eller lander et øjeblik i den. Deres skrigen besvares højlydt af de fugle, der sidder i rederne. Aftenflugten slutter med, at fuglene søger ind i deres reder for at overnatte.

Madning af halvstor unge

23/8. Ungerne i A er nu 45 dage, men holder stadig til i reden, selvom de er udvoksede og i lang tid har trænet med vingerne. Jeg var ikke hjemme de følgende dage, men ved hjemkomsten d.29/8. var rede A tom. I rede B lå ungen (enebarn) der endnu, men ingen Mursejlere var at se eller høre over byen.

Madning af udvokset unge. Bemærk det enorme gab.

30/8. Mursejlerne er væk fra byen, men ungen sidder stadig i reden. Hvad nu?

31/8. Morgen. Reden tom!

Selvfølgelig må ungerne blive så længe i reden. Når de først er ude, er de overladt til sig selv. De kan jo ikke sætte sig og blive fodret som andre unger. Den agterudsejlede unge fra B er ikke ringere stillet end de andre unger, men hvordan den finder til Afrika, kan vi mennesker jo nok undre os over!

Voksen til venstre. Ungfuglene har meget lyse ansigter.

Siden sidst

Af Tim Hansen

Denne omgang Siden sidst omhandler observationer fra pr. maj - ult. august. Der er især gjort spændende vadefugleobs. bl.a. 1.gangs-iagttagelse af Stribet Ryle i Fyns Amt. Slambassinnet har næsten levet op til rekorderne fra 1991.

Nordisk Lappedykker:

1 i Arreskov sø en periode i starten af maj, og 1 i Tryggelev nor d. 12/5.

Sorthalset Lappedykker:

4 Arreskov sø d. 8/5.

Rørdrum: 1 set i Fredmosen d. 23/7. (Helge Søgård)

Silkehejre: I Knudshoved sø ved Nyborg opholdt en Silkehejre sig 7-12/5. (HEL) Se foto. Det er ikke første gang, arten dukker op på denne lokalitet.

Sort Stork: 1 trak ved Magleby d. 30/6. (NRA)

Hvid Stork: 1 d. 2/5, 14/5 og 5/6 ved Fredmosen

Skestork: En Skestork trak ved Keldsnor en dag i juni (Morten Müller)

Rustand: 1 rastede i Keldsnor 10/7 (OHG). En uge senere dukkede 2 nye fugle op i Klise og Keldsnor, hvor de blev til 21/7 (OHG,THH) Hits eller franskbrødsænder?

Hvepsevåge: 50 trak ved Fynshoved d. 14/5.

Sort Glente: 1 trak n d. 8/5. vest for Nyborg. 3 Gulstav d. 21/5

Rød Glente: 5 Fynshoved d. 9/5.

Havørn: En 3k Keldsnor d. 2/5. (OHG) og 1 har opholdt sig i Brændegårdssøen siden begyndelsen af juli. Mon ikke den bliver resten af året?

Steppehøg: En 2k han Sydlangeland 15-17/6 (OHG)

Hedehøg: 1 han Fynshoved d. 14/5 (HEL)

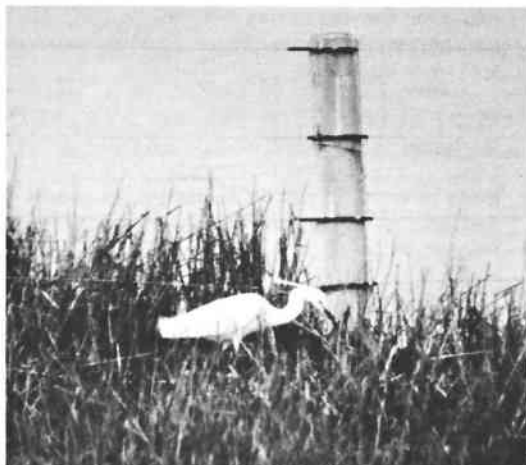
Aftenfalk: 1 hun Fredmosen d. 13/5, 1 hun Høgsholt d. 10/6 og 1 Brændegårdssøen d. 8/8 (EEH)

Vagtel: 1 hørt ved Flødstrup d. 10/6 (MMJ)

Engsnarre: 1 hørt Bispeeng 15-18/5 (Per Sønnichsen) og 1 i Sundet i Fåborg 3-4 dage i juni.

Lille Præstekrave: 5 -10 set dagligt i Slambassinnet i juli.

Stor Præstekrave: 157 d. 10/8. i Slambassinnet

Silkehejre, Nyborg, maj 1993

Pomeransfugl: 1 ad ved Keldsnor d. 25/7

Sandløber: 1 Fynshoved d. 9/7 i Slambassinnet 7 d. 26/6. og 3 d. 27/7 1 Keldsnor d. 28/7.

Dværgryle: Stort set dagligt i Slambassinnet i juli, med op til 14 d. 18/7

Temmincksryle: Set mange gange i Slambassinnet i sidste halvdel af juli med op til 5 fugle. Enkelte er også set i Tryggelev, Klise og Keldsnor.

Stribet Ryle: 1 ved kysten ud for Keldsnor d. 24/7. Fuglen blev opdaget af Hans Ægidius, og en del tilfældige ornitologer fik også set og fotograferet rylen i de 4 timer den var tilstede. Første iagttagelse i Fyns Amt.

Krumnæbbet Ryle: 67 ad. i Slambassinnet d. 13/7 er virkelig mange så tidligt på sæsonen. 25 samme sted d. 26/7. (THH)

Kærløber: 1 ad. Slambassinnet d. 26/7. (THH), 1 Kærby Fed d. 8/8 (HEL)

Brushøns: 92 Keldsnor d. 19/7

Tinksmed: Op til 40 i Søgårdpytten i juli.

Odinshane: 2 hunner i sommerdragt i Slambassinnet 8-12/7. Se foto.

Odinshøne, Slambassinnet, juli 1993

Dværgmåge: Hele 145 trak ved Tryggelev nor d. 2/5. 4 trak over Slambassinnet d. 31/7. (HEL)

Rovterne: 1 Tryggelev nor d. 12/5 (NRA). 1 ad i Brændegårdssøen 20-22/7 blev set af mange 1 trak S ved Klise Nor d. 8/8.

Sortterne: 18 trak forbi Klintebjerg d. 31/7 (Kurt Due)

Hvidvinget Terne: 1 Tryggelev nor d. 12/5. (NRA)

Turteldue: 1 Gulstav d. 21/5 og 1 Tryggelev nor d. 27/5

Savisanger: 4 i maj-juni i Fredmosen og 1 i Tryggelev nor d. 9/7

Drosselrørsanger: 1 Fynshoved d. 13/5.

Gulirisk: 1 Fynshoved d. 13/5

Karmindompap: 10-15 par på Sydlangeland

Fuglenes Danmark

-returnering af skemaer

Af Henrik Andersen

Nu er foråret og sommeren gået og efter et par forhåbentlig gode tællinger, er tiden inde til at returnere skemaerne. Det drejer sig i første omgang om 10-punkts- og Atlasskemaer. De returnerede skemaer vil så blive skrevet ind på DOF-basen, et EDB-program specielt udviklet til dette projekt, hvorefter der vil blive udskrevet et delresultat. Dette kan så forhåbentlig blive offentliggjort sidst på året.

Dækningen af Fyns Amt

Som det kan ses på kortet er Fyns Amt rimelig godt dækket. 50% eller 104 ud af de 208 kvadrater er dækket i 1993, af ialt 85 tællere. Til sammenligning er der på landsplan dækket 1285 ud af 2195 kvadrater, ialt 58,5%. Så med nogle flere tællere i 1994 og -95, og med nogle nye kvadrater til de "gamle" tællere, er det nok muligt at få en 100% dækning.

Lokalitetsdækningen ser også fornuftig ud. Med en masse nyudpegede lokaliteter, ialt 204 + de 324 fra lokalitets-registreringen fra starten af firserne, er der nu i Fyns Amt 528 registrerede lokaliteter. Af dem bliver der dækket ca. 250 af deltagerne i projektet, og i samarbejde med Fyns Amt (forvaltningen for teknik og miljø) yderligere 15 - 20 lokaliteter.

De kommende tællinger

Efteråret er i fuld gang og med det kommer tællingerne for raste- og vinterfugle. Det vil kun være de tællere der har "typiske" raste- eller vinterfuglelokaliteter, der skal ud (alle andre skal selvfølgelig også ud, bare ikke i forbindelse med projektet). Når tællingerne er overstået og skemaerne er udfyldte, returneres de til nedenstående.

Her til sidst skal der lyde en kraftig opfordring til alle unge medlemmer, om at melde sig til projektet, som jo fortsætter i endnu et par år. Det har mange positive aspekter, bl.a. kendskabet til de mange forskellige optællingsmetoder, nye lokaliteter, feltkendetegn, fuglestemmer, hyggeligt samvær og måske nye fuglevenner. Og der er altid mulighed for at komme ud sammen med en mere erfaren ornitolog. Opfordringen gælder selvfølgelig alle, der har lyst til at lære lidt mere om fuglene og deres levesteder.

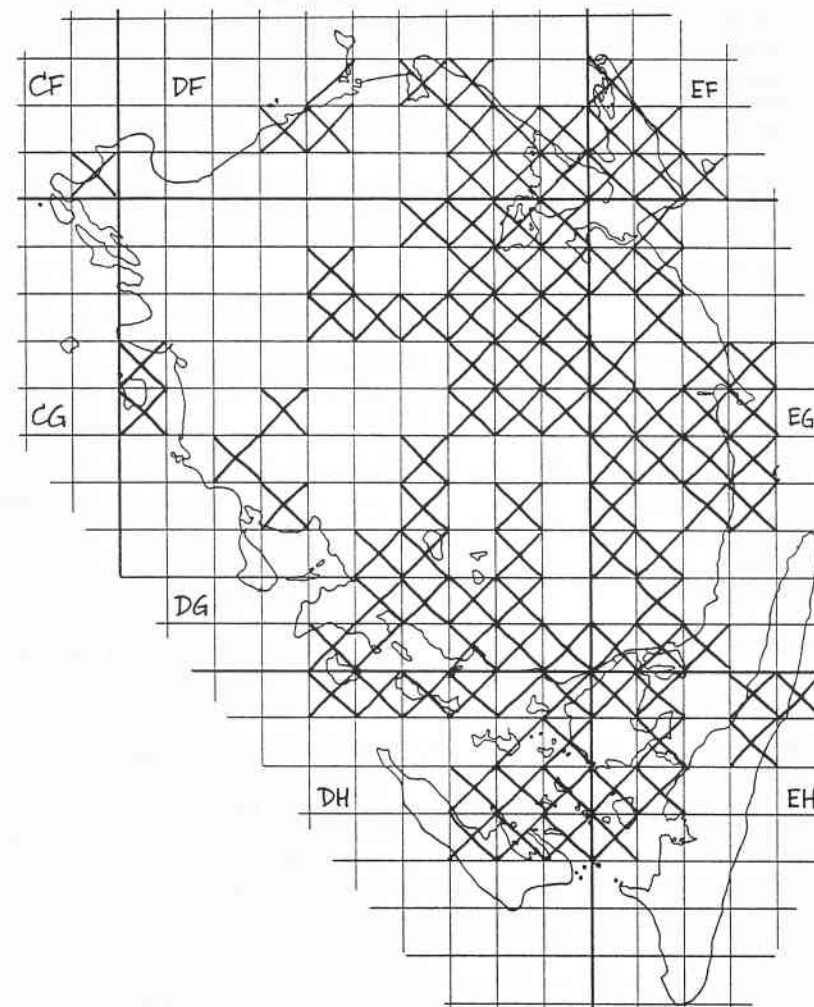
Koordinator for Fyns Amt:

Henrik Andersen

Plantagevej 17

5450 Otterup

Tlf. 64 82 33 72 eller 64 75 25 75

Skarven - en kvalitet for det fynske landskab

Af Flemming Byskov

Skarvedebatten er altid mest heftig i maj-juni. Så forstummede den i år efter et par eller tre massakrer på reder og unger. Når jeg som DOF-Fyns formand blev inviteret til "skarvemøde" i Fyns Amt her i foråret var det med åbent sind og interesse for sagen. En fremstrakt lillefinger. - En regulering op/ned af bestanden og vedtagelsen af flere møder i amtet om sagen blev konklusionen.

- MEN, tak skæbne: Næste dag var at læse i "Stiften" m.fl. at nu havde ornitologer og "naturfredningsfolk" med Fyns Amt vedtaget, at bestanden af Skarver skulle reduceres med 106.000 (et hundrede og seks tusinde!). En politiker i amtet havde udtalt sig!

Med følelsen af ikke at have hverken arme eller ben længere, måtte jeg bittert fortryde denne fremstrakte lillefinger. - Spanking i hovedforeningen, - løftede pegefingre i bestyrelsen og fra medlemmer gør jo indtryk. Fiskerne og amtsfolkene jubede. - Heldigvis tog DN til genmæle. Jeg afventede situationen, - men så skete der ikke mere? - Jo, disse massakrer på skarvekolonien på Drættegrunden ved Æbelø m.v.! Netop det, alle på mødet var enige om, ikke skulle ske.

Siden har amtet ikke interesseret sig for Skarven, selvom de gamle fugle med unger vel udgør ca. 200.000 fugle ultimo juni. Hvorfor nu ikke det? Skulle det være gået op for amtet eller en enkelt politiker, at størstedelen af den danske skarvebestand trækker sydpå til Middelhavsområdet om vinteren? Måske har man opdaget at alle er enige om, at den danske skarvebestand årligt konsumerer ca. 15.000 tons fisk, svarende til det antal undermålere, der overhældes med farvestof af fiskerikontrollen?

Jeg ved det ikke. - Men efter at have læst Hans Erik Jørgensens redegørelse om Skarven er jeg blevet klar over, at fiskerne og en enkelt amtspolitiker overreagerer. Forvaltningsplanens 3-årige forsøgsperiode er det rigtige efter min opfattelse.

Biorhythmer er naturens egen pulseren og regulering uden menneskets indblanding. - Dette gælder også Skarven. Den tilvækst i skarvebestanden vi har set de sidste mange år i Europa og Danmark, er i år for første gang for nedadgående. Væksten aftager. Kolonierne på Vorsø og i Brændegårdssøen er nu i tilbagegang. Jeg er overbevist om at udviklingen fremover vil vise tilbagegang. Derfor hr amtspolitiker og de herrer fiskere: Lad Skarven i fred og lad forvaltningsplanen virke i de 3 år!

Menneskelig indblanding i naturen er ikke let at styre. Hvordan gik det ikke da man satte fiskeyngel ud i Rudkøbing havn for nogle år siden? Fiskene kunne ikke finde ud af havnebassinet, man havde glemt at opsætte "UD" skilte - Spørg blot de lokale. De udsatte fisk hviler sig nu fint i mange langelandske dybfrysere, stik imod hensigten med udsætningen. Og hvordan vil det gå med de mange gedder, der er udsat i Arreskov sø?

Skarven er en af de mest velundersøgte fuglearter i verden. I Danmark har vi et utroligt nuanceret billede af bestande, bestandsudvikling, fødevalg m.v. Lad os udnytte denne viden. Skulle man lede efter "prugelknaber" i naturen, kunne jeg let få øje på så mange arter, der kunne være værdige til denne titel. Homo Sapiens er den værste. Lad os hjælpe denne art først og være enige om, at fiskene i vore farvande tilhører ligemeget alle predatorer i vandet. Det være sig Stor Skallesluger, Svartbag, Hav- og Fiskeørn, Skarv og Homo Sapiens.

Vestjyllandsturen

Af Hans Milter Pedersen

Lørdag d. 15. maj kl. 06.00 troppede 11 fugleinteresserede DOF-medlemmer op på Odense Teknikum med forventninger om at skulle deltage på en rigtig god fugletur til Vestjylland.

Første stop for at kigge på fugle var ved Husby sø, Vedersø. Her skulle vi gerne se og høre Sortterne, Fiskeørn, Rørhøg, Kornværling og Sivsanger, og hvis vi var heldige Rørdrummen. Vi var ikke bare heldige, - men super heldige, da en Rørdrum her fløj hen over hovedet på os i lav højde. Herefter kunne dagen umuligt gå galt for os.

Herefter videre til Fjand ø i Nissum fjord, hvor den medbragte mad skulle spises. Endvidere skulle der slappes af og ses lidt på fugle. Af fugleagttagelser her skal nævnes: Knortegås, Skeand, Regnsøve, Kobbersnepe og Splitterne.

Videre sydpå til Tipperne, hvor kikkerterne stilledes skarpt på mange vadefugle, Rørhøge, Bynkefugle og Stenpikkere.

Efter aftensmåltidet skulle vi videre til Skjern-ene, hvor vi forhåbentligt skulle se Pomeransfuglen - eller skulle vi, som skrevet i HAVREVIMPEN nr. 1, se Flemming Byskov danse mavedans. Vi fik mange Pomeransfugle at se, så Flemming slap for dansen.

Dette var dagens program, så nu gik det mod Fyn igen. Ca. midnat var vi tilbage igen. Turen havde samlet været på 600 km, og ialt ca. 80 arter kunne krydses af i lommebogen.

Anmeldelse

"Status for truede og sjældne danske ynglefugle 1976 - 91 - med bemærkninger om arternes levevilkår i landet".

Uffe Gjøl Sørensen

Rapport udarbejdet for DOF og Skov- og Naturstyrelsen

Ovenstående rapport er blevet til ud fra oplysninger hentet i de forskellige lokalrapporter, udgivet af lokalafdelingerne i DOF, rapporter fra Feltstationerne, andre bøger, tidsskrifter og enkeltpersoner, myndigheder og institutioner.

Rapporten omhandler alle de arter der er opført på "Den Røde Liste" over truede fugle i kategorierne - akut truet, sårbar og sjælden (Asbirk og Søgård 1991)

Rapporten indledes med en kort gennemgang af problemstillingerne ved at lave en sådan rapport - registreringschance - ynglekriterier o.a. Herefter en tabel over de enkelte arter, efterfulgt af en skematisk oversigt over arterne de enkelte år. Rapporten afsluttes med en grundig gennemgang af de enkelte arter.

Rapporten gennemgår således de mest fåtallige af vore ynglefuglearter - arter hvor det ofte er vanskeligt at få fat i de pågældende oplysninger, da disse oftest hemmeligholdes. Hvor det har været muligt er delbestande behandlet hver for sig.

Det er karakteristisk at materialet er af meget svingende værdi. Således er det nok ikke arternes optræden der betyder mest for det registrerede antal ynglefugle, men om et enkelt menneske eller gruppe har undersøgt den pågældende art i en bestemt periode. Eksempelvis blev maksimumbestanden af Tinksmøde under Projekt Status vurderet til mellem 55 og 70 par, mens der i 1985 kun blev indrapporteret 5 par

Der er mange spændende oplysninger, og forfatteren har et godt kendskab til udviklingen hos de enkelte arter og deres ynglehabitater, men der er mange arter, der savner en reel behandling. Eksempelvis er der kun sikre yngleangivelser for Lundsanger med et enkelt par i 3 år, medens antallet af syngende hanner bare i 1988 udgjorde 53 stk. Endvidere regner bornholmske ornitologer med at arten er sikkert ynglende med en del par hvert år "over there"

Spændende læsning, relevante sammenstillinger, nyheder og meget andet godt!

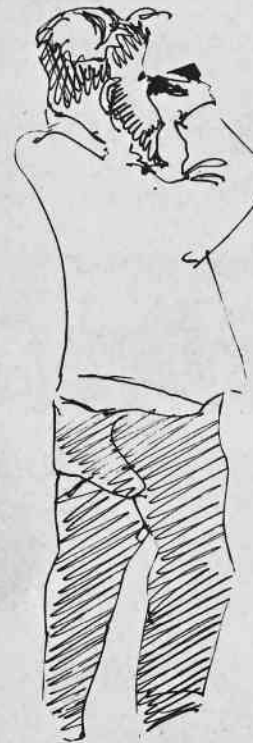
Fås hos Skov- og Naturstyrelsen, Haraldsgade 53, 2100 kbhn Ø.

Erik Ehmsen

Rovfugletræk på Sydøstfyn

Af Fritz Pedersen

Det er træktid - også på Sydøstfyn. Ikke fordi stedet her, Gudme, er så sikkert et udflugtsmål for fuglekiggere som f.eks. Sydlangeland, men af og til bliver der vendt op og ned på de forestillinger, vi gør os om fuglenes trækadfærd.

Den 29. september 1984 var der MOF-tur til Sydlangeland. Vi var 5 og vi var taget afsted for først og fremmest at se rovfugletræk. På Dovns Klint så vi nogle Spurvehøge. I Kelds Nor var en Sandløber det mest usædvanlige. I Klise Nor var der 4 Grønbenede Rørhøns og 2 Små Lappedykkere, og Tryggelev Nor kunne opvise 2 Fiskeørne. Det er altid flot, men det store rovfugletræk var det så ikke.

Hjemme igen i Gudme skulle eftermiddagskaffen nydes i haven i det gode vejr. Kl. 15.45 kom den første Musvåge, og da terrænet her ikke er så overskueligt som på Klinten, måtte alle 5 op af stolene for at tælle. Kl. 16.45 havde vi talt 260 Musvåger, og da vi i tilgift havde set en Blå Kærhøg hun lavt over marken, kunne vi opstemte fortælle hinanden, at det havde været en god trækdag - ikke på Sydlangeland - men i Gudme.

Samme efterår fortæller mine notater, at jeg fra min have den 5. oktober observerede 30 Musvåger på vej mod vest. 13. oktober 150-200 højtrækkende Musvåger og 28. oktober 100. For alle dagene melder observationerne om god sigtbarhed og jævn til hård vestlig vind.

Ligger min have under en lille trækorridor, når jeg på et efterår kan tælle mere end 500 Musvåger? Jeg slog op i Nordens Fugle i Farver bd. 5 s. 45 og blev bekræftet. Af de følgende år er det kun 1985 med ca. 100 d. 14/9, der kan få bogen og virkeligheden til at passe sammen. Godt det samme!

P.S. Hvordan har det militante udtryk KANONDAG vundet udbredelse blandt fredelige fuglekiggere?